

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 9518100230
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9518100230.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obžalovanému T. W. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2020 v Bratislave o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 28. januára 2019, sp. zn. BB-3T/37/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol,

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 28. januára 2019, sp. zn. BB-3T/37/2018, podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného T. W. spod obžaloby prokurátora z 10. októbra 2018, sp. zn. VII/1 Gv 114/18/1000, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že 19. mája 2018 v čase o 11:50 h. v Bernolákove na ulici U. č. XX, okres U., pred ubytovňou R., v súvislosti s vykonaním kontroly príslušníkmi Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len „hliadkou PMJ“) npráp. O. I. a nstrž. H. V., ako vodič osobného motorového vozidla zn. Honda Civic, zelenej farby, EČ: S. XXXCX, zjavne vykazujúci známky požitia alkoholu, ponúkol úplatok členom hliadky vo forme nešpecifikovanej finančnej hotovosti, a vzápätí vytiahol z pravého vrečka nohavíc finančnú hotovosť v minciach v sume 4,52 eura a vložil túto hotovosť do ľavého vrečka nohavíc npráp. O. I. za to, aby sa nemusel podrobiť lekárskemu toxikologickému vyšetreniu a aby ho bez udelenia sankcie nechali ďalej pokračovať v jazde, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

V podstate z týchto dôvodov odvolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu prokurátor odvolanie, a to v neprospech obžalovaného. V jeho dodatočne predložených dôvodoch poukázal v prvom rade na to, že obžalovaný T. W. v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní potvrdil, že v inkriminovaný deň viedol osobné motorové vozidlo pred ubytovňu R. v X., po zaparkovaní v ňom zotrval, požil alkoholické nápoje - pivo, krátko na to prišli policajti a peniaze odovzdal policajtovi po jeho výzve. Ďalej dal do pozornosti výpovede svedkov npráp. O. I. a nstržm. H. V., ktorí v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní uviedli, že 19. mája 2018 kontrolovali obžalovaného, ktorý sa odmietol podrobiť dychovej skúške ako aj lekárskeho vyšetreniu na zistenie alkoholu s tým, že mu bude akákoľvek jazda zakázaná, na čo obžalovaný reagoval, že chce, aby sa to riešilo iným spôsobom, že má finančnú hotovosť, že má len drobné a že poskytne peniaze neskôr. Zároveň hovoril, že potrebuje odcestovať do Čadce a peňažnú hotovosť vsunul do ľavého vrecka nohavíc O.C. I.. Tento dôkazný stav je podľa prokurátora potvrdený aj listinnými dôkazmi - záznamom o odovzdaní a zaistení veci spolu s obálkou s finančnou hotovosťou, hlásením o použití donucovacieho prostriedku a fotokópiou súvisiaceho spisu. Odvolateľ k tomu dodal, že na hlavnom pojednávaní boli vypočutí aj ďalší svedkovia, a to príslušníci Policajného zboru, ktorí sa tiež dostavili na miesto činu a porovnaním jednotlivých výpovedí vznikli čiastočné rozpory, ale podľa neho nie zásadného významu. Takto popísané konanie obžalovaného vykazuje, podľa prokurátora, po formálnej stránke znaky prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže podplatením a sľúbením úplatku pre službukonajúcich príslušníkov PZ s cieľom odvrátiť zákaz vedenia motorového vozidla pre podozrenie z požitia alkoholických nápojov, naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty označeného prečinu. Pripustil pritom, že sa nepodarilo preukázať, že obžalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, hoci bezprostredne pred kontrolou vykonal jazdu z čerpacej stanice Slovnaft pred ubytovňu R. a na čerpacej stanici mal kupovať alkoholické nápoje a cigarety. Odvolateľ sa preto nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že neunesol dôkazné bremeno preukázania spáchania skutku v rozsahu uvedenom v obžalobnom návrhu. Namieta, že spáchanie skutku bolo preukázané a je len vecou súdu, ktorý zdieľa iný názor, pretože zistené fakty odlišne interpretuje. V tejto súvislosti tiež podotkol, že relatívne malá peňažná suma vo výške 4,52 eura vzbudzuje pochybnosť, či takouto sumou je možné podplatiť policajtov, ale obžalovaný viac peňazí u seba nemal a zároveň prisľúbil, že prinesie ďalšie peniaze neskôr a aby sa mohli stretnúť žiadal od nich telefónne číslo. Po vyhodnotení týchto okolností je prokurátor toho názoru, že obžalovaný T. W. jednoznačne prejavil úmysel riešiť protizákonne, contra legem, problémovú situáciu, do ktorej sa dostal vlastným zavinením, a to pomocou korupcie, poskytnutím a sľúbením úplatku pre službukonajúcich policajtov, ktorí mali status verejného činiteľa.

Obžalovaný T. W. v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za správny a navrhuje ho potvrdiť. Prokuratúra podľa neho ani v konaní pred súdom prvého stupňa a ani v odôvodnení odvolania nedokázala dať presvedčivý dôkaz či argument, na základe ktorého by mal byť uznaný vinným zo spáchania prečinu podplácania. Poukazuje na to, že prokurátor v odôvodnení odvolania opakovane cituje vyjadrenia svedkov, príslušníkov Policajného zboru, ktorí boli tým, že ho zadržali, na začiatku v pozícii nielen svedka ale aj „žalobcu“, keďže na základe ich rozhodnutia bol obmedzený na osobnej slobode a na základe ich tvrdení bolo voči jeho osobe vznesené obvinenie zo spáchania trestného činu korupcie. Tvrdenia týchto svedkov boli súdom, na základe objektívnych dôvodov, vyhodnotené ako nedôveryhodné, pričom poukazuje na konkrétne rozpory. Akcentujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov obžalovaný tvrdí, že v konaní, ktoré je celé založené na výpovediach svedkov, z ktorých vyplynula viesť trestné stíhanie, je potrebné si uvedomiť, že pri výpovedi svedka je potrebné vždy skúmať otázku pravdivosti alebo nepravdivosti jeho výpovede a otázku jeho objektívnosti a vierohodnosti. Upriamil pritom pozornosť na to, že v tomto konaní sa za dôkaz o vine považujú najmä svedectvá svedkov, ktorí mali priamy a bezprostredný záujem na uznaní obžalovaného za vinného z trestnej činnosti, keďže sú podľa toho hodnotení tak pre prípadný kariérny rast na pracovisku ako aj vo vzťahu k finančnému ohodnoteniu. V tejto súvislosti tiež poukázal na to, že výpoveď svedka V. zaznamenaná v prípravnom konaní je takmer identická, čo sa týka štylizácie i nadväznosti viet, ako aj ich obsahu, s výpoveďou svedka I.. Zároveň zdôraznil, že skutkový základ rozhodnutia v trestných veciach musí byť zistený mimo dôvodnú pochybnosť, nestačí ani zistenie pravdepodobnosti. V danom smere platí pravidlo, že nedokázaná vina má v rozhodnutí súdu taký istý

význam, ako dokázaná nevina. Vychádzajúc z uvedeného obžalovaný uzatvára, že v celom konaní nebol produkovaný jediný priamy dôkaz, ktorý by podporil tvrdenia obžaloby a na základe ktorého by sa dali vyvrátiť pochybnosti, ktoré do konania vniesol tvrdením, že nikdy žiadny úplatok nedával a ani neponúkal a že práve svedkovia si od neho pýtali finančné prostriedky a informáciu, či má aj viac finančných prostriedkov a či ich vie zohnať. Orgány činné v trestnom konaní tak podľa neho nepostupovali v zmysle zásady zakotvenej v § 2 ods. 10 Tr. por. V podstate z týchto dôvodov obžalovaný T. W. navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a odvolanie odmietol ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podal prokurátor odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume dospel k záveru, že podané odvolania je dôvodné, pretože sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pri vykonávaní a hodnotení dôkazov sa prvostupňový súd zamerlal na dve rozhodujúce skutočnosti. Jednak to, či bolo bezpečne preukázané, že by obžalovaný jazdil motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu a či v tejto súvislosti obžalovaný po ukončení jazdy ponúkol úplatok príslušníkom PZ, aby vec riešili iným ako zákonným postupom. Pritom sa podľa súdu prvého stupňa nepodarilo bezpečne preukázať, že by obžalovaný skutočne jazdil pod vplyvom alkoholu a ani to, že mince, ktoré sa dostali k jednému z príslušníkov polície, boli obžalovaným naozaj odovzdané ako úplatok. V tejto súvislosti Špecializovaný trestný súd poukázal tiež na úplnú rozporupnosť až zmätočnosť vo výpovediach svedkov - príslušníkov polície, ktorý sa nezhodli navzájom ani v tom, či obžalovaný mal vo vozidle alkohol a ak áno, aký.

Pri formulovaní tohto záveru však súd prvého stupňa ponechal úplne bez povšimnutia, že policajti v predmetnej veci konali na základe oznámenia operačného dôstojníka, že vodič motorového vozidla Honda, EČ: S. XXX S., má byť pod vplyvom alkoholu, a hoci sa obžalovaný odmietol podrobiť dychovej skúške, z výpovede svedka T. X. vyplýva, že s nimi nechcel spolupracovať, komunikácia s ním bola sťažená, bolo z neho cítiť alkoholový zápach a veľakrát mu museli opakovať otázky, čo nasvedčuje tomu, že bol skutočne opitý.

Ďalej treba uviesť, že pokiaľ prvostupňový súd spochybňuje výpovede svedkov - zasahujúcich policajtov O. I., H. V. a T. X. s poukazom na výpoveď svedka J. W., ktorý popisuje priebeh služobného zákroku voči obžalovanému inak, zároveň prehliada, že tento svedok uviedol, že si pamätá len útržky z uvedeného prípadu, a keďže má „milión prípadov“, môže sa mu pri takom množstve niečo popliesť. Usvedčujúce výpovede svedkov O.Š. I., H. V. a T. X., u ktorých absentuje akýkoľvek motív krivo obviniť obžalovaného, pritom plne zodpovedajú zvukovým záznamom zo systému REDAT. Naproti tomu pri hodnotení výpovedí obžalovaného si nemožno nevšimnúť, že prípadné zadržanie vodičského preukazu by ohrozilo jeho živobytie, keďže podľa jeho vlastných slov bolo jeho zamestnanie spojené s vedením služobných motorových vozidiel.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k tomu, že na podklade odvolania prokurátora zrušil napadnutý rozsudok, pričom v rámci nového prejednaní veci sa bude musieť Špecializovaný trestný súd vysporiadať s vyššie uvedenými okolnosťami, a pokiaľ dospeje k záveru, že sa skutok stal, bude musieť zároveň starostlivo zvážiť, či napĺňa znaky žalovaného prečinu, vrátane jeho závažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.